

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuge dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedekrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“	
velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom	
Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četr leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četr leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četr leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a hkrat se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziroma na dočinko naročilo.

Upravnštvo „Slov. Naroda“.

Program za našo mladino.

—st— Ne samo lepa je naša domovina, nego tudi imenitna in zanimljiva. Na slovenskih tleh bilo je razkrije raznih narodov in razni narodi ostavili so tukaj sledove svojega bivanja in delovanja. Po slovenskih tleh spajala je svetovna cesta razne narode z Italijo in tako je bila naša domovina priča mnogih važnih zgodovinskih dogodkov. Mnogo mnogo let je minilo, ko je površje zemlje okoli našega stolnega mesta imelo drugačno lice, nego ga ima danes; zanimljive stavbe na kolih, katerih starodavni ostanki so se ohranili do naših dní, pričajo nam jasno, da so tam, kjer stoje danes naših kmetov hiše na trdnih tleh, zabijali ljudje kole v močvirje ter na njih gradili svoja stanovišča; pričajo, da so tam, kjer hodi slovenski kmet po gladkih cestah, vozili se v primitivnih čolničih starodavni prebivalci naše dežele. Mnogo sledov svojega kulturnega življenja in delovanja ostavil je na naših tleh zmagonosni Rimljani, in, kar tudi nekaj znači,

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Pretekle dni bil sem v preprijetem položaju, da skoro nesem vedel, kam bi se najpreje obrnil. Imeli smo „čespljev semenj“ in ekonom je pri tem pridelku lahko premišljal, zakaj se na Dolenjskem in v Istri plačuje kvintal po 60 do 65 soldov, dočim jih na trgu Ljubljanskem dobiš jedva 8 do 10 za jeden sold.

Potem začele so se šole navzlic Gaučevemu „Sicherheitsventil“ v podobi dvajsetih goldinarjev za borih pet mesecev, privrelo je toliko ukaželjne mladine, da kaj jednacega še ni videla gimnazija Ljubljanska, odkar stare babe jezike brusijo. „Kam s toliko razumništva?“ jadikuje in javka pesimist, tolčec ob ozke prsi. „Nastal bode duševni proletrijat!“ kriči drugi. „Zakaj tišči vse v gimnazijo?“ oglaša se tretji. In vendar je vsa ta trojica prej govorila, nego je mislila, kar budem skoro dokazal.

Razumništva imamo še vedno jako malo. Premlite le, ljubi moji prijatelji, da Kranjska ne

tudi naši stari pradedje ostavili so tukaj spomine na svoje bivanje in delovanje. Dan na dan izkopavajo se iz matere zemlje znamenite starožitnosti in slovenski kmet zadene s plugom ob kako starino, katere važnosti še niti pojmiti ne more. Malokatera dežela je v tem pogledu tolika važna in znamenita za zgodovino in starožitnosti, kakor ravno naša domovina, in kdo se hoče o tem uveriti, naj le ide v naš krasni deželnini muzej, v kateri se stekajo in v katerem se branijo ti bogati ostanki preteklih dob. —

Dà, lepa zgradba vzdiguje se v našem stolnem mestu, katero je vzgradila dežela v namen, da se v njej hrani naše starožitnosti in da se rešijo pogina. Dne 2. decembra t. l. otvoril se bode slovesno naš deželnini muzej, ki je nazvan po imenu našega prejasnega cesarjeviča Rudolfa. Vsakega rođoljuba in gojitelja znanosti mora to veseliti od srca, da so vzgradili tudi Slovenci zgradbo, ki je posvečena tolika pomenljivim namenom.

Toda s tem se je le nekaj storilo, a ne vse. Kaj nam pomaga muzej, kaj starožitnosti, ako nimamo mož, kateri bi se bavili z njimi, kateri bi nam jih tolmačili, da bi prav umeli njihova važnost. V obče je znano, da imamo poleg g. Dežmana, samo še g. prof. Alfonza Müllerja, ki pa biva v Linzu, torej v tujini, sicer pa nikogar, ki bi se posvetil izučevanju starožitnosti naših. Pa ne samo nam se dogaja tako; tudi drugi Slovani niso v tem oziru srečnejši. Na Dunajskem vsečilišči je le že den Slovan, kateri se je posvetil slovanskim starožitnostim, in ta jedini Slovan ne bode mogel delovati pri vseh Slovanib. In kakor je danes videti, nimamo upanja, da bi se kateri naših sinov posvetil tej stroki znanosti, in tako bodo vse starožitnosti naše, nakopičene v deželnem muzeju, mrtva preteklost.

Na vse to hoteli smo opozoriti našo mladino, da to premišlia in da se ta ali oni sin našega naroda posveti starožitnostim. Seveda bi tudi dežela tu lahko nekaj storila. Ako je že toliko žrtvovala, naj še žrtvuje malo, da malo, in še le potem bode prav koristila znanosti. Upajmo torej, da se to skoro zgodi. Mnogo itak ne bode treba žrtvovati, ker imamo na Dunaji Knafljeve ustanove, ali, kakor smo rekli, storiti je nekaj treba, in kdo

proizvaja niti toliko razumništva, kolikor bi ga trebalo samo za tukajšnjo gimnazijo in da nam neso priskočili v pomoč naši štajerski bratje, katerih je šestnajst na gimnaziji v Ljubljani, bili bi skoro v zadregi. Ne da se tajiti, da je mnogo „naše gore listov“ v Gradci, v Ljubnem, na Dunaji, v Dunajskem Novem mestu, v Inomostu in po drugih mestih, a kakor bi rekel glasoviti prodajalec fig in cikorije, in srečni posestnik protokolovane zaušnice gospod Hugon Pammer v Ljubljani: „der Sachverhalt verbält sich so“, je razumništva kranjskega, velikošolcev kranjskih vedno še premalo in veseli moramo biti, da so nam rojaki izmej Save in Mure tako izdatno segli pod pazduh.

Srednje šole pa neso bile jedini predmet opazovanja mojega. Temu pa je deloma kriva naša orloglava „Laibacher Zeitung“. Popisovala je tako ognjevito pod črto neko „Spritzfahrt“ v Kočevje in razne „Frühschoppen“, da me je z nepremagljivo silo vleklo tjakaj v slavno mesto ob „Rinzelßluss“, kjer imajo glavno ulogo gnila jajca in pa — oprostite! — kravjeki. Žal, da ondu nesem zapazil niti najmanjšega sledu kulture in pristne omikanosti. Poslušajte in sodite!

drugi je pozvan v to, da prevzame inicijativo, ako ne dežela?

Mnogo uzrokov imamo, da to pričakujemo od dežele. Ne spadam sicer mej tiste, kateri zato žele predragiče v krasni muzejski zgradbi, ker sedanji čuvaji te zgradbe, ki je svojina dežele, urivajo nemške napise na prvo mesto ter nas tako v lice bijejo s svojo pristranostjo. Mi imamo druge, tehtovitejše razloge. Zgodilo se je in dogaja se še danes, da se na prva mesta silijo možje, ki so sicer učeni, ali so nezmožni našega jezika, in to je tehtovit razlog, da nam taki možje ne mogo koristiti. To bode vsakdo priznal. Z druge strani pa moramo poudariti, da od zdanjosti nimamo nobenega dobitčka in da nam je takoreč zaprt pot v svetisce znanstvenega preiskovanja. Žal, da je tako in da moramo to očitno izpovedati, in le spošťovanje do znanosti zabranjuje nam, da ne govorimo jasneje; sicer pa upamo, da nas umejo vsaj oni, ki poznajo natanko naše žalostne razmere.

Naše tarožitnosti in vse, kar je že njimi v zvezi, jedini so vir in podlaga naši zgodovini, iz teh virov mogli bi zajemati ponos in zavest, tu bi se mogli okrepiti in zajemati naudušenje za ljubezen do domovine. Naš muzej je važen za vse Jugoslovane, kakor se je izrazil znani zgodovinar Lopašić, in kakor rečeno, vse kar je v muzeji, mora nam ostati mrtvo, ne oživlja nas, in vendar so taki zavodi oživljajoči elementi domoljubne zavednosti.

Naj na to misli naša mladina, ki se odpravlja letos na velike šole in dežela naša naj tudi stori svojo dolžnost, zakaj še potem bode naš deželnini muzej mogel izvrševati svojo kulturno nalogu.

Iz deželnih zborov.

Deželni zbor kranjski.

(VI. seja dne 27. septembra 1888.)

(Konec.)

Poslanec prof. Šuklje poroča v imenu finančnega odseka o ponudbi Frana Jareca, župnika na Mirni, da bi se njegova zbirka denarjev za muzej Rudolfinum, kupila za 800 gld. Najbolj merodajni razsojevalec Dežman je zapisnik zbirke pregledal, a določil, da ima muzej že ogromno množino te zbirke, torej ne kaže, kupiti jo Ponudba se odkloni.

V četrt ure od mesta oddaljenem zabavišči, tako zvanem „knežjem parku“, kjer je v senci košati smerek nekoliko primitivnih miz in klopij, in kamor dijaki tukajšnje spodnje gimnazije čestokrat zahajajo ter se tam uče (?) in kratkočasijo, vse mrgoli nesramnih nas in naš narod žalečih psov. Klopi in mize so namreč odičene cvetjem toli hvailjane omike. Kdor se hoče tja potruditi, čital bode črno na belem:

„Slavenhunde! hier habt ihr nichts zu suchen!“ — „Eins, zwei, drei, Slovene und Hund ist einerlei.“ —

„Weiss, blau, roth, treten wir in den Koth; Roth, weiss, blau ist jede slavische Sau.“ itd.

Ne rečemo naravnost, da so to dijaki pisali, a nekatera imena dijakov, ki se tu pa tam po klopih in mizah nahajajo in pa okolnost, da ta park večinoma le dijakom v zabavišče služi, dadó to sklepati.

In ako je to res, prisiljeni smo vprašati se: od kod zajema mladina to omiko?

No, pa o tem bom že še katero izpregovoril in sploh razmere tamošnje visoke šole nekoliko obelodanil.

Ker pa že o Kočevji govorim, naj še omenim,

V imenu finančnega odseka poroča poslanec profesor Šuklje o prošnji „Pedagogiškega društva na Krškem“ za podporo. Poročevalec pravi, da društvo želi podpore, da bi se pokril nedostatek društvene blagajnice, kateri doslej iznaša že 585 gld. To pa ne gre, kajti deželni zbor po svojem organu, po deželnem odboru nema nikakega upliva na društveno delovanje. Vsekako pa zasluži delovanje društva priznanje, ker izdaje strokovne spise, posebno pa, ker je delovanje razširilo po prirejeni učilski razstavi učnih pripomočkov na Krškem, o kateri poročevalec le obžaluje, da se ista ni priredila v toliko dovršeni obliki v Ljubljanskem stolnem mestu. Poročevalec potem nasvetuje, da se dovoli pedagogiškemu društvu podporo za leto 1889. v znesku 150 gld. Se vsprejme.

Dr. Vošnjak poroča v imenu finančnega odseka o prošnji „Pedagogiškega društva“ na Krškem in učiteljev Postojinskega, Kraujskega, Litijskoga, Novomeškega in Kamniškega okraja za zboljšanje učiteljskih plač. Poročevalec opomni, da učitelji v svojih prošnjah naglašajo, da se z dosedajno plačo letnih 400 do 500 gld. ne more izhajati, da se je učiteljska plača zboljšala po vseh deželah, posebno lansko leto na Koroškem, kjer imajo učitelji po 700, 600, 540 in 480 gld. „Pedagogiško društvo“ prosi nadalje, da se petletnice odmerijo od plače, namreč po 10%. Poročevalec pritrdi, da so učiteljske plače na Kranjskem res piše, dasi tudi v drugih deželah, izvzemši Štajersko, Nižje- in Gornjeavstrijsko in Koroško, neso više, nego na Kranjskem. Povsod je najnižja plača 400 gld., ki se povzdiže do 600 in 700 gld. V bogati češki deželi imajo učitelji tudi le po 600, 500 in 400 gld. istotako v Šleziji, na Solnograškem in v Galiciji. Štajersko pa nas je res prekosilo, ker je tam najnižja plača 500 gld. Kar pa zadeva Koroške, so res lani bile plače učiteljev tako urejene, da so zdaj širje razredi po 700, 600, 540 in 480 gld. Toda 480 gld. ni najnižja plača. Na Koroškem imajo še podučitelje, katere smo na Kranjskem že odpravili in teh je 130 z letno plačo 360 gld. Vrhu tega dobivajo učiteljice le 80% učiteljeve plače, tako da je nad 40 učiteljev na Koroškem z letno plačo 300 do 380 gld., torej 170 učiteljskih služeb z manjšo plačo, nego znaša plača na Kranjskem. Deželni zbor kranjski pa je od l. 1873., ko so se prvič urejali učiteljske plače, storil že več korakov naprej s tem, da je l. 1875. dovolil učiteljicam iste plače, kakor učiteljem, da je l. 1879. odpravil podučiteljske službe na deželi tako, da učitelj precej pri ustropu v službo dobiva najnižjo plačo, da je l. 1883. dovolil pravilne doklade tudi učiteljem na jednorazrednicah, kar znaša na leto 6000 gld. Da pa se dosle ni moglo radikalnejše pomagati, zabranili so razvidno rastoči troški za šolstvo. Leta 1873., predno so bile učiteljske plače urejene, donašala je dežela k normalno-šolskemu zakladu le 27.000 gld., l. 1876. že 115.000 gld. Do leta 1880. so narastli stroški na 178.000 gld. vsled ustanove mnogih novih šol in za l. 1889. je proračunenih 261.888 gld., ki se morajo pokriti iz deželnega zaklada. Ako doštejemo še 11.000 gld. za pokojnine, kaže se, da se za šolstvo potrebuje 19% deželne priklade. Toliko ne donašajo davkoplăcevalci ne na Štajerskem, še menj pa na Avstrijskem k šolskim potrebščinam.

da se duhovi Kočevskih Nemcov, katere je bila zadnja deželnozborska volitev toli razburila, še vedno neso pomirili, kajti zvečer 11. t. m. je nekdo kljuko hišnih duri jedine gostilne, katero Slovenci še sploh obiskujejo, z kravjekom onesnažil!

Da je vse to tu v Kočevji mogoče, je lahko umevno, saj naše pritožbe le na videz koristijo in oni mestni sluga, kateri je za volitve Slovence z gnilimi jajci ometaval, in katerega je slavnii mestni zastop zaradi tega „sofort des Dienstes entlassen“, — vsaj tako smo čitali v Laibacherici, — še vedno opravlja to svojo službo in je tudi nočni čuvaj ter je zaradi svojih junaških činov morebiti še bolje plačan nego li kedaj poprej.

O nem gospodu pa, kateri je bil zaradi izgredov na dan volitve policijsko kaznovan z globo 20 gld. ali 4 dni zapora, pravijo, da še sedaj ni te kazni plačal oziroma prebil. —

Iz Kočevja na Vrantsko je precej daleč, ali pa tudi ne, kakor se hoče. Jaz vsaj sem na Vrantskem imel nujnega posla, to pa je zakrivil gospod K. Tertnik, ki je baje ondu okrajni sodnik. Nek dopis v „Slov. Narodu“ ga je namreč tako nemilo poštegetal, da se neprestano čoha in praska. Naj-

Toda posamičnemu učitelju ni pomagano, ako so skupni troški še tako veliki, on pa dobiva od te vsote tako droben košček, da od njega ne more živeti, naj si še tako skromno ureja svoje izdatke. Pomisliti moramo, da učitelju ni le skrbeti za vsakdanji kruh, ampak za vse različne kulturne potrebe, katerim se po svoji omiki in po svojem stanu ne more odtezati. Zato se bode moral deželni zbor resno baviti z vprašanjem, kako urediti, oziroma povisiti učiteljske plače, da se vsaj nekoliko ustreže opravičenim prošnjam kranjskih učiteljev, na drugi strani pa da se deželi ne nalaga preteško breme. Finančni odsek bi že letos bil stopil pred deželni zbor s konkretnimi nasveti, ko bi ga ne oviral pogled na deželne finance zlasti pa obzir na dohodek iz naklade na žgane pijače, kateri se utegne zdatno zmanjšati po manjšem užitku. Tudi se to vprašanje ne more rešiti v deželnem zboru, ne da bi ga po prej temeljito pretresali deželni odbor in šolske oblasti. Zato nasvetuje:

Prošnje učiteljev in „Pedagogiškega društva“ se izroča deželnemu odboru z naročilom, da v prihodnji sesiji priporoča oziroma nasvetuje tako uredbo učiteljskih plač, katero prenašajo deželne finance.

Poslanec profesor Šuklje misli, da je letos absolutno nemogoče ustreči tej prošnji. Normalno-šolskega zaklada proračun je pač narasel, ko se je tudi Ljubljanskega mesta ljudsko šolstvo vzelo v deželno oskrb, a tudi brez tega naraščajo troški za ljudsko šolstvo res rapidno. A vse to danes ni glavna stvar. Nikdo mej poslanci ne ve, kakšen bo prihodnji računski sklep deželnega proračuna, koliko bode davek na žganje vrgel in v očigled temu neznanemu odnosaju, tudi največji prijatelj ljudskega šolstva danes ne more priporočati večje plače ljudskim učiteljem. Pritožbe kranjskih učiteljev, da se jim najslabše godi, neso istinite. V Bukovini, ki ni dosti ubožnejša od Kranjske, imajo še slabše plače 250 do 300 gld., torej je kranjski učitelj še vedno na boljem. Tudi na Koroškem ni plačilo tako briljantno, saj je 130 učiteljev, podučiteljev, imajočih po 360 gld. in govornik bi svaril učitelje kranjske, da bi se preveč ne ozirali na sosedne dežele, kajti s tem bi se nikakor ne okoristili. Res je pa, da, ako hote učitelji posvetiti vse svoje moči v zmislu § 55. državne šolske postave le šolskemu pouku, da je plača 400 gld. le premajhna, posebno za starejše učitelje, kateri imajo mnogo dece, in za učitelje, kateri v nekih krajih ne dobe niti naturalnega stanovanja. Ako bode deželni odbor hotel prenarediti šolske zakone, imel se bode v prvi vrsti baviti s tem, da izbaene vse birokratične izrodke te postave. Popraviti bode treba to, zoper kar je Vesteneckova šolska novela najbolj grešila, da se napravi pravo razmerje mej plačami, mej najvišjimi in najnižjimi. Učiteljski kandidat kot učitelj dobi takoj 400 tudi 450 gld. in na tem mestu ostane skoro vse svoje življenje, k večjemu dobi 500 gld. prav redkokrat 600 gld. Zaradi tega nasvetuje govornik, naj bi uvaževal deželni odbor, ko se bode bavili s tem vprašanjem, to kar je storil češki deželni zbor: naj bi uvrstil učitelje in učiteljice v četvero razredov s 400, 500, 600 in 700 gld. V prvi vrsti naj bi bilo po 700 gld. 27, v drugi po 600 gld. 47, v tretji po 500 gld. 212 in v četrtri po 400 gld. vsi ostali učitelji in učiteljice.

Poslanec Pakiž toži, da se tako malo ozira

na nasvete krajnih šolskih odsekov in se pošiljajo občinam učitelji, ki jim neso zaradi njihovega življenja po godu. Zato misli, naj bi deželni zbor, da ne bode e. kr. deželni šolski svet tako samovoljno ravnal kakor doslej, šolsko postavo o tej zadevi jako določno popravil in da bi se več ne usiljevali občinam učitelji, katerih nikakor ne marajo, ker so slabí.

Poslanec Dežman se protivi mnenju poslancu Pakižu, da bi se šolske postave predvračačile. Šolska čaka po Lichtensteinovem predlogu v državnem zboru popolna prenaredba. Potem bodo stališče učiteljev vse drugo, in učitelji bodo imeli tedaj vse druge bolečine, kakor doslej, torej naj bi se deželni odbor z nepotrebnim delom ne mučil o taki zadevi.

Poročevalec dr. Vojnjak pravi, da bode deželni odbor gotovo nasvete prof. Šukljeja uvaževal. Na predvacivanje g. Pakiža pa mu je kot udu deželnega šolskega sveta odgovarjati, da se isti v prvi vrsti ozira na predloge krajnih šolskih svetov, kajti vodi ga misel, da je učitelju živeti mej ljudstvu, torej naj bode tisti, katerega si želi ljudstvo. Iz službenih ozirov se pač dogajali morda včasi neprijetni slučaj, a to je neizogibno, ker se mora učitelj, če tudi disciplinarno, vendar kam premestiti. Opazke Dežmanove so pa prav neumestne, ker ni nikake zveze mej poboljšanjem učiteljskih plač in Lichtensteinovim predlogom. Pri glasovanji vsprejme se predlog finančnega odseka in potem seja na predlog g. Kersnika sklene.

Politični razgled.

Nastanje dežele.

V Ljubljani 29. septembra.

Solnogradskemu deželnemu zboru predložil je deželni odbor zakon, da se uvede politični ženitveni konsens. Dotična predloga je precej nazadnjaška in se je upravni odsek izrekel, da se mora popolnoma predelati. Treba omeniti, da imajo večino v odseku konservativci, ne pa liberalci. Deželnemu odboru je pa došel dopis vlade, da deželni zbor nema pravice sklepati o omejenji svobode ženitve. Potem takem zakon ne bode dobili sankcije, naj ga tudi sklene zbor.

Tridentinci hočejo vedno bolj energično zahetevati, da bi se Tirolska razdelila v dve pokrajini, ki bi vsaka imela svoj deželni zbor. Poslanec Bazzanella je na shodu volilcev poudarjal, da to mora biti najprva točka zastopnikov italijanskega prebivalstva na Tirolskem. Rekel je, da se vladar, ko so ga o tem vprašali, ni izrazil takoj odločeno proti tej želji Italijanov, nego nasprotniki razdelitve dežele misljijo. Iz poslančevega govorja se je dalo posneti, da Italijani ne bodo dolgo podpirali vlade, če jim ne ustreže v tem oziru.

Odvetniki in beležniki so po nekod pospeševali razkosavanje posestev in se še celo sami udeleževali tacih spekulacij. Vladar se pa zdi, da se to prav ne strinja s častjo in dostojnostjo njih stenu in so dotična ministerstva naročila deželnim oblastvom, da naj gledajo, kje bi udeležitev omenjenih funkcionarjev pri razkosavanju izemljije presegala njihov delokrog in zlasti kje bi zapazili njih spekulativno udeležitev, da take slučaje uradno naznamo dotičnim disciplinarnim instancam, da bodo stvar preiskele.

Protisemiti hudo agitujejo za Schönererja, da bi bil zopet voljen v državni zbor. Izdal so že volilni oklic, na katerem pa seveda ni povedano, kje je tiskan, in ga v zaprtih pismih razpošiljajo

Dalje v prilogi.

prej se je zaletel v g. Gabršeka, a ko se mu je ta okorni napad ponesrečil, naskočil je učitelja g. Josipa Lavriča. Poslal mu je „Schreibbrief“, v katerem trdi, da on „pozitivno“ ve, da je g. Lavrič poslal dotični dopis v „Narod“ in da ga bode zatožili pri „Stadt- sowie auch Landesschulrath“.

Nečem čestitih čitateljev dolgočasiti s tem, da bi priobčil g. Trtnikovo jako slabo pisano pismo doslovno, to pa moram konstatovati, da je gospod Trtnik, trdeč, da mu je pozitivno znano, da je dotični dopis poslal našemu listu učitelj g. Lavrič, pozitivno lagal. Je li to laskavo, ali pa ne, o tem naj razsoja g. Trtnik sam, kateremu svetujem, naj se ne smeši in naj ne lovi „slepe miši“.

Ker sem že skakal na levo in desno, treba se pomuditi še malo v sredini, v beli Ljubljani in to zaradi dveh slučajev. Prvi slučaj bila je predstava „Svetinove hčere“. Predstava bila je deželenu zboru na čast. Navzlic temu pa je bilo navzočnih pri izvrstni predstavi le četvero poslancev, drugi odlikovali so se s svojo odstopnostjo. Umeje se ob sebi, da tudi onega poslanca ni bilo, ki ni član niti jednemu narodnemu društvu in

ni naročen na noben slovenski list. „Auch solche Käutze muss es geben!“

Drugi slučaj pa zadeva hranilnico kranjsko. V njej vršila se je zadnji čas „böchste Fruktifizierung“, kakeršne že izza Plachtovičevih časov ni bilo. Hranilnica jo nekoliko oplahtana. Kaj za to? „Kdor ima dosti „speha“, lahko škornje ž njim maže!“ Vendar pa ima stvar tudi svoje resno lice. Hranilnica kranjska postavlja se vedno na izključno nemško stališče. Narodnjak ne sme v svete hodnike njene. Prvi pogoj je in ostane: Nemec mora biti, ali vsaj nemškutar. Pripoveduje se mi, da je diurnist Žan svojo prošnjo za službo v hranilnici utelejel take: „Ich bin verfassungstreu und bleibe verfassungstreu Zeit meines Lebens“. To mu je nekda naklonilo prednost pred drugimi prosilci, to gaslo pa mu je tudi dalo priliko, da se je jedna in ista zlata ura blizu 40krat zastavila. Nemška in nemškatarska gospoda bode izvestno tudi ta dogodek javila v „Tagespost“ in še drugam, da bodo ljudje spoznali „Traurige Zustände in Laibach“. Jaz pa končuoč to pismo trdim samo to, da bi se pokojni blagi Hradecky moral v grobu obrniti, ko bi čul, kaj se vse pri hranilnici kranjski dogaja. — s.

volilcem. V tem oklici pravijo, da ga imajo za vse čase za najplemenitejšega in najboljšega moža v deželi, če tudi ga je obsodilo sodišče. Zategadel ga bodo volili, naj bodo glasovnice veljavne ali ne, naj se volitev potrdi ali ne. Samo tako si zagotove, da ostane njih priatelj mej njimi, če mu na ta način skažejo hvaležnost.

Vnanje države.

Več rumenskih višjih policijskih uradnikov so odstavili zaradi političnih agitacij. Protiv bivšemu ministru Anhelescu-u začela se je sodna preiskava zaradi izneverjenja.

Ravno tako kakor pomorski minister ima z budgetno komisijo francoske zbornice sitnosti tudi vojni minister. Hoče mu na vsak način priratiti budget za deset milijonov. Kakor se kaže, sklenili so oportunisti, ki imajo večino v budgetnej komisiji, na vsak način vreči sedanje vlado.

V Nemčiji je vzbudilo veliko pozornost to, da je nemški list objavil nekatere odstavke iz dnevnika cesarja Friderika. V omenjenem dnevniku so nekatere stvari, ki niso po godu Bismarcku in sedanemu cesarju. Sedaj se ugiblje, kdo je postal časniku dnevnika, je li pristen ali ne. Proti dotičnemu listu hočejo začeti sodno preiskavo in hočejo urednika siliti, da pove, kdo mu je postal dnevnik, da ga bodo tožili, ker je izdal državne tajnosti.

O dohodkih iz Afganistana nemamo zanesljivih poročil. Kakor se govori, je sedanje nezadovoljnost v deželi vzbudil emir s svojimi grozovitostmi. Že dolgo nikomur ne zaupa. Da bi se ga pa bali, dal je v Kabulu na razne tako mučne načine mnogo ljudi usmrтiti. Tudi Izaka hana, ki je njegov sorodnik, hotel je dati ubiti, pa mu je ubežal v Herat, kjer je spunktal narod. Število ustajnikov je hitro naraščalo, ker bi se narod rad znebil nečloveškega vladarja.

Dopisi.

Iz Žužemberka 25. septembra. [Izv. dop.] Tudi v našem trgu slavila se je cesarska slavnost, ako ne tako glasno kakor je moč drugod, pa gotovo ne manj dostojno. Tržani so sklenili, da se v spomin slavnostnega dne prvič javno pokaže vse pred kratkim ustanovljeno gasilsko društvo, kar je slavnost res povzdignilo močno. Že na večer 22. t. m. je to društvo napravilo krasno baklado s spremstvom cele izborne godbe Novomeške Obhod gasilcev in krasna razsvetljava utisnila sta se v daljni spomin vsem tržanom. Izmej razsvetljenih napisov odlikovali so se najbolj oni na domovji g. Pehanija, nek gospod osnažil je tudi nemški napis iz prejšnjih let, ki pa ni ravno sloveničen.

23. t. m. budila nas je zopet godba v krasen, res cesarski dan. Ob 9. dopoludne pričakali smo mnoge gostov iz okolice pa tudi iz drugih okrajev, samo gasilci Novomeški in Topliški neso nas počastili, prvim se morda ne dopada slovensko velevanje najmlajših bratov! Vso hvalo pa gasilcem Trebanjskim, ki so prišli skoro polnoštevilno in bili gotovo vsi, da ni ob jednem slavil imeniten dan častiti starina major Marko pl. Trbuhović na Mali Loki. Zahvalo tudi g. Mrharju, stotniku gasilcev Dolenjovaških, ki nam je kot večleten gasilec dal marsikak koristen miglaj v težavnem poklicu. Po sv. maši blagoslovila se je gasilcem izročena tržka brizgalnica, pri katerem sv. opravil je g. župnik spregovoril nekaj umestnih besed. Gasilci so si govor utisnili gotovo v srce, da bodo strah požaru, kakor so bili ta dan krasota slavnosti. Želimo jim še novo brizgalnico in drugega gasilnega orodja ter vztrajnosti pri potrebnih vajah, potem bode njih število — 60 mož — res „pripravljeno dan in noč priteči bližnjemu v pomoč!“

Pri banketu vrele so iz sreca umestne napitnice. Župan g. J. Dereani napisil je Njega veličastnu ter prosil navzočnega g. vladnega svetnika Ekla, naj istemu sporoči globoko udanost vsega okraja. Gosp. vladni zastopnik je to takoj storil in napisil vrli občini. Izmej drugih napitnic omenjammo še ono gostom, posebno gasilcem, sodnemu osobju, posebno g. sodniku, duhovščini in deželnemu namestniku baronu Winklerju. Ni treba omenjati, da so bile vse napitnice slovenske. Udeležencev je bilo čez 30 in skrb krčmarice gospe J. Vehovčeve hvila se je obče. — Po banketu opažala se je obča radost na Grajskem velikem vrtu, ki ga je blagovljeno prepustil sodnik. Godba, ples, petje, napitnice, umetni ogenj vzdržali so nas v pozno noč. — Vsled občega veselja se je točka ob ustanovitvi posojilnice obravnavala le v ožjem krogu, ustanoviteljni odbor pa sklice za ustanovitev poseben shod. Naj se to skoro stori v korist narodu našemu!

Domače stvari.

— (VII. seja deželnega zboru kranjskega) završila se je danes ob 2. uri popoludne. Rešilo se je mnogo oddelkov poročila o delovanju deželnega odbora, računski sklep in proračun deželne kmetijske šole na Grmu, dovolila za preiskave po državnih tehnikih v namen uravnave reke Krke polovica stroškov v znesku 1250 gld.; odklonila prošnja Loškega potoka iz izločitev iz Ribniškega sodnega okraja in za združenje z Loškim sodnim okrajem. Sklenila sta se zakona „Kdo je oproščen plačila za lovške karte in o prepovedanem lovskem času.“ Prihodnja seja je v pondeljek.

— (Telovadno društvo „Sokol“) prosi nas naznani, da se začne dne 2. oktobra t. l. sistematično poučevanje telovadbe. Telovadilo se bude ob vtorih in petkih, in sicer v dveh oddelkih. Od 7. do 8. zvečer telovadili bodo nečlani in pa starejši gospodje, ki se bodo razdelili v več skupin; od 8. do 9. pa člani društveni. — Upisovanje za telovadbo zršilo se bode v torek dne 2. okt. od sedmih do osmih zvečer v realkinej telovadnici.

— (Vinska pokušnja). Kakor je občen znano, priredi c. kr. kmetijska družba kranjska v zvezi s sadno razstavo, od 18 do 21. oktobra t. l. tudi vinsko pokušnjo v Ljubljani. Mnogo najboljših pridelovalcev vinskih se je že oglasilo in obljubilo dati svoja vina na pokušnjo. S te strani je vinska pokušnja torej zagotovljena. Zavedni vinarji dolenjski in notranjski so vsaj po nekaterih okrajih izpolnili dolžnost svojo, sedaj le še preostaja, da bude imela vinska pokušnja tudi tisto korist, katere želi kmetijska družba. Katera je pa ta korist? Korist boda ta, da pridejo vsi tisti, kateri potrebujete dobrega vina na pokušnjo, da se prepričajo, da rodi tudi na Kranjskem dobro, celo izvrstno vino. Vinska pokušnja bude tako prirejena, da bude mogoče na podlagi pokušenj tudi kupiti več množice vina ter naj bude ta pokušnja nekak začetek vinskega semnja. Gorenjci in Korošci! Vi ste se odvadili sami hoditi po vino na Dolenjsko in v Vipavo, ampak kupujete ga od prekupcev in zato dobivate le slabu in dragu blago. Še tisti, ki gre sam po vino, pride navadno vinskemu meštarju v roke, ta ga pa tja pelje, kjer so ga najbolj podkupili. Vinskega meštarja pa podkupi najbolj tisti, ki bi se rad iznebil slabega vina po visoki ceni. Pri vinski pokušnji v Ljubljani pokusil bude lahko vsak sam mnogo vrst vina in izbral si bode tistega, ki mu najbolj ugaja. Na ta način bude dobiček dvojen: gorenjski in koroški gostilničarji dobili bodo dobrega in poštenega vina, Dolenci in Vipavci bodo pa lahko prodali svojo izvrstno kapljico. Ker ima itak vsak Slovenec mnogokrat opravila v Ljubljani, zato naj vsak tako uredi, da pride ob času od 18. do 21. oktobra v Ljubljano na razstavo in da se udeleži vinske pokušnje.

— (Iz Višnjegore) se nam piše: Slavnostni govor prevzel je iz posebno prijaznosti pri štiridesetletnici dne 7. vinotoka gospod c. kr. prof. državni in deželnji poslanec g. Šuklje.

— (Nezgoda.) Na Lavrici je včeraj zjutraj konj hlapca Trdino tako močno brčnil, da je v kratkem umrl.

— (Iz zverinjaka na Igu,) kjer je kacih 18 jelenov, ušel je te dni jelen preskočivši zid. Srečen lovec, kateremu pride pred cev.

— (Posojilnica v Logatci) posluje dva meseca in je imela do 26. septembra t. l. prometa 19.604 gld. 57 kr.

— („Bralno društvo“ in „Podružnica a sv. Cirila in Metoda“ v Šempasu), priredita v proslavo štiridesetletnega velečasnega vladanja Njega c. kr. apostolskega Velečastva presvetlega cesarja Franca Josipa I., dne 7. oktobra 1888 ob 5½ uri popoludne v dvorani gosp. Josipa Rijavca slavnostno besedo z nastopnim vsporedom: 1. Godba: „Naprej“ svira orkester. 2. Petje: „Kantata“ poje moški zbor. 3. „Slavnostni govor“. 4. Petje: „Tam gdje stoji“, poje moški zbor. 5. Godba: Odlomek iz opere „Norma“, svira orkester. 6. Igra: „Ženski jok“ v jednem dejanji. 7. Godba: odlomek iz opere „Macbeth“, svira orkester. 8. Petje: „Za Hrvate“, poje moški zbor. 9. „Srečkanje“ štirih dobitkov. 10. Godba: „Uboj“, svira orkester. Ustopnina za neude 20 nov.; srečke po 10 nov. Po končani veselici je skupna večerja treh jedil. Mej večerje bode sviral orkester. Kuvert brez vina stane 50 nov. Kdor želi udeležiti se skupne večerje, naj

izvoli oglašati se pri gosp. odborniku Josipu Rijaveci vsaj do 5. oktobra t. l. K obilnej udeležbi uljudno vabita.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 28. septembra. Car in carica in prestolonaslednik odpeljali so se v sredo iz Spale na Kavkaz.

Pariz 28. septembra. Zbornici se bodeta sklicali na 15. dan oktobra. — V ministerškem svetu naznanja poljedelski minister, da se je letos pridelalo 98 milijonov hektolitrov žita, mesto povprečnih 108 milijonov hektolitrov. Ministerski svet začel je razpravljal, ali bi začetkom zborovanja ne predložil načrta revizije.

Berolin 28. septembra. Založniki lista „Deutsche Rundschau“ ovadili so osobu, ki jim je poslala pokojnega nemškega cesarja Friderika dnevnik. Tudi rokopis izročili so oblastvu, izjavljajoč, da niso mislili, da bude objavljenje dnevnika imelo tolike posledice. Dotični zvezek je že zaplenjen. Ker so založniki vsled obilnih naročil tiskali 30.000 izvodov, imajo do 40.000 mark škode. Mož, ki je dnevnik doposal, je neki južno-nemški učenjak, star znanec in nekdanji diplomatski kolega Bismarckov.

Carigrad 28. septembra. Sultan priredil je včeraj velikima knezoma na čast velik banket ter podelil njima in veliki kneginji Elizabeti visoke redove. Knezi odpotujejo danes v Palestino.

London 29. septembra. Fergusson rekel v včerajšnjem govoru v Mančestru, da v zadnjih treh letih še ni bilo dobe, da bi vnanje zadeve imele tako mirno lice, kakor sedaj.

Dunaj 29. septembra. Cesar prisoten pri včerajšnjih strelnih vajah pri Feliksdufu, dal proti 2. uri povelje, da se odstrobi. Nasprotni veter pregnal znamenje s trobento, tako da je okoli tisoč metrov zadaj nastavljena baterija ustrelila še jedenkrat, akoravno je cesar s spremstvom, seveda v zapogi zakrit, jahal naprej ogledat napadeni objekt. Strel zadev je utrdo, cesarja in spremstva pa bi ne bil mogoč zadeti, ker so bile izven strelne črte. Baterija je takoj ustavila streljanje, ko so se jej dala večkratna znamenja in jo je ordonanca obvestila. — V deželnem zboru poročal Kopp o predlogu Vergenijevem gledé sodelovanja in udeležbe deželnega zboru pri vsprejemu cesarja Viljema, Utemeljeval je predlog odsekov, da se preide na dnevni red. Vergani premenil svoj predlog tako: deželni maršal naj nemškemu cesarju izreče udanost in srčno veselje na prijateljski zvezzi. Namestnik izjavil, da se popolnom strinja s predlogom odsekov in opomni, da zveza ne potrebuje podpore od take strani. Nov predlog Vergenijev odklonil se „a limine, ker je proti opravilnemu redu. Predlog odsekov vsprejet z vsem glasovi, nasproti antisemitom.

Narodno-gospodarske stvari.

Našim sadjarjem!

(Spisal Viktor Rohmann)

Letos obrodilo je sadno drevje po vsej našej domovini in sosedni Štajerski prav dobro. Obžalovati je le, da sadjarjem ni možno sveže sadje v denar spraviti, kakor so to že par let sem lahko storili. Na Virtemberškem, Bavarskem, Hesenskem, v Renski Palaciji in v Švici obrodilo je namreč po došlih poročilih letošnjo leto sadno drevje, posebno jabolka in hruške tako, da se drevje v pravem ponenu besede lomi pod težo prepolnega sadja. Že od leta 1847 se tamožnji ljudje ne vedo take letine spomniti. — Ker vozinja iz teh dežel znaša le od 30—100 mark za vagon svežega sadja, iz naše domovine pa 396 in iz sosedne južne Štajerske celo 415 mark ni, misliti, da bi naše sadje konkuirati moglo onemu iz zgoraj imenovanih dežel. Posebno pa še radi tega re, ker je letošnja cena na Nemškem nečuveno nizka. Pred seboj imam oficijalni „Obstpreiszettel“ Virtemberški. Po oficijalnih teh izvestijih, uposlanih od takozvanih „Marktmeisterämter“ iz raznih mest, bila je 22. t. m.; tedaj z minulo soboto cena lepih jabolk za mošt: v Stuttgartu 300 mark, v Metzingenu in v Rudolfzellu 250 mark in v Friedrichshafenu celo samo 160 mark za vagon. Torej nikjer bližno toliko, kolikor samo vozinja od nas do tjakaj stane. Ako bi kdo utegnil o istinitosti navedenega dvomiti, povabim istega, da se osobno o oficijalnem tem izvestji v moji pisarni prepriča.

Vprašanje nastane tedaj, kaj naj naši sadjarji s sadjem store?

Po predstoječem preostaja jim le:

1. ali, da sami jabolčnik napravljajo, ali pa
2. da sadje posuše.

Kot domoljub svetovati moram seveda prvo. Morebiti venderle še ni prepozno, da se toliko previdajočemu žganjepitju konec stori ali vsaj zatvornica napravi, opozarjoč mlajšo generacijo na kako zdravo pijačo — jabolčnik. Priporočam napravo jabolčnika tudi kot poznavatelj virtemberških razmer. V malih tej kraljevini, broječi le dva milijona prebivalcev použije se toliko zdrave te pijače, da je bilo leta 1886 vsled pomanjkanja domačega sadja potrebuo 13852 vagonov jabolk in hrušek v vrednosti 10 milijonov goldinarjev uvoziti. V tej deželi, kjer poznajo žganje le po imenu, so pa tudi tako lepo raseni in krepki ljudje. Nek vojaški penzionist pravil mi je v Ulmu n/D, da je pri vojaških naborih v Virtemberškej vedno več za vojaško službo sposobnih, nego jih kontingenčni zahteva in mora na zadnje žreb odločiti, da se nobenemu krivcu ne godi. — V interesu zdravja in dobrega imena našega ljudstva opozarjam torej našo velečastito duhovščino, gospode župane in druge domoljube po deželi, da naj kolikor mogoče s svojo veljavno besedo na naše ljudstvo uplivajo, da si bodo jabolčnik napravljalo in se po možnosti tej priznano zdravej pijači privadilo. — Ker je pa za napravo jabolčnika treba mlinov in stiskalnic in si vsak posamezen knetovalcev tega orodja umisliti ne more, naj vsi vaščani k nakupu teh strojev¹⁾ pripomorejo in potem drug za drugemu jabolčnik napravljajo.

Ako pa utegne kdo več sadja imeti, kakor ga za domačo pijačo potrebuje, napravi naj si iz ostaline in to ne iz najslabejšega sadja krhlije ali sploh posušeno sadje. To posušeno, ako je mogoče dima prosto sadje, naj potem ali za domačo rabo ima ali pa trgovcem proda, ki se z nakupom posušenega sadja bavijo.²⁾

¹⁾ V Ljubljani dobe se ti stroji pri gg. Detterji Drnoviču in Terčku.

²⁾ Tudi jaz kupujem posušeno sadje.

(Konec prih.)

SLOVANSKI SVET

prinaša v 18. številki naslednjo vsebino: Javno mnenje in slovanski zastopniki Avstro-Ogerske. — Češko državno pravo. — Češki shod v Pragi. — Peroi, pravoslavno selo v Istri. Potopisna črtica. Napisal D. M. Obalovič. — Psoglavci. Zgodovinska slika. Češki spisal Alojzij Jirásek. Poslovenil Vácerad. (Dalje.) — Dopol. — Pogled po slovenskem svetu. a) Slovenske dežele. b) Ostali slovanski svet. — Književnost.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se plačuje ali pošilja naročnina upravnemu „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani. Naročnina znaša: za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četr leta 75 kr. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 2 gld. 80 kr., poluletno 1 gld. 40 kr., četrletno 70 kr.

Poslano.

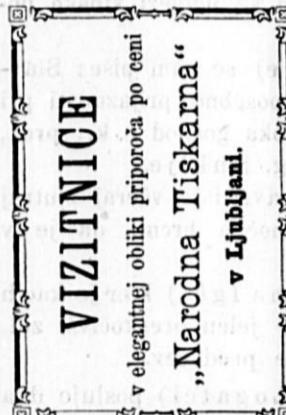
Častiti gospod urednik!

V „Slovenskem Narodu“ št. 223 z dne 28. t. m. prinašate mej drugm tudi vest o iznevajenji v kranjski hranilnici, katera sta zakrivila diurnist Žan in sluga Flak. Ker navajate Žana brez krstnega imena in ker bi čestiti bratci „Slovenskega Naroda“ — osobito moji prijatelji in znanci po deželi — lehko zamenjavali napomina Žana z menoj, prosim uljedno, da izvolite navedeno vest s tem popravkom dopolniti, da diurnist Žan ni meni identičen, kakor mi tudi v nikakeršnem sorodstvu ni.

Z odličnim speštovanjem

Franjo Žan,
mesar i gostilničar.

(641)

Preklic!

Janez Jager priobčil je v včerajšnjem „Slov. Narodu“ anonco, da bode mesarsko obrt očeta svojega Tome Jagra (v Marovi hiši, šoški drevored) nadaljeval, zagotovljajoč najboljšo postrežbo, in da bode sekali le meso pitanih volov.

Podpisana zadruga izjavlja s tem, da Janez Jager ni opravičen nadaljevati vodstva mesarije, ker ni dobil oblastnega dovoljenja ker tudi ni predložil dispensa glede zmožnosti, torej je še le učenec, katerega mora zadruga še oprostiti, predno more prevzeti obrt.

Velečastito p. n. občinstvo naj se pa s to anonco, da se bode sekalo le meso pitanih volov v Jagerjevi mesariji — ne da zapeljati, kajti v tem prostoru se bodo sekali le uprežni voli, krave in biki.

Ljubljanska mesarska zadruga.

Zahvala.

Naši veli domači prostovoljni požarni brambi, sosedni Ložanom, kakor tudi vsem drugim iz okolice, ki so nam bili prihitele tako hitro pri požaru dne 23. po noči na pomoč, ter nam veliko rešili s trndapolnim in res požarnim delom ter obranili nas, kakor tudi še druge, daljne nesreče — izrekamo tem potom vse priznanje in našo najtopljejšo zahvalo.

(643)

V starem Trgu, dne 25. septembra 1888.

Rodbina Pracni-tova.

Tuji:

27. septembra:

Pri Slovni: Bader, Ridinžer, Falkenau, Kulka z Dunaja. — Kern iz Grada. — Barjak iz Belegagrada. — Koppen iz Mostara.

Pri Maléi: Tramp z Dunaja. — Spindler iz Grada. — Haumaer iz Trsta.

Pri južnem kolodvoru: Bolafio iz Gorice. — Stolz iz Trsta.

Pri avstrijskem cesarji: Miklavič iz Dreženca.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močnina v mm.
28 sept.	7. zjutraj	739.3 mm.	7.0°C	brevz.	megl.	0.00 mm.
	2. popol.	737.2 mm.	14.8°C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	737.7 mm.	11.0°C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 10.9°, za 2.9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 29. septembra t. l.

(Izvirno teleografsko poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 81.25	—	gld. 81.15
Srebrna renta	81.75	—	81.80
Zlata renta	110.65	—	110.50
5.10. marca renta	97.20	—	97.50
Akcije narodne banke	875.—	—	873.—
Kreditne akcije	313.60	—	312.60
London	121.15	—	121.40
Srebro	—	—	—
Napol.	9.56	—	9.58
C. kr. cekini	5.63	—	5.71
Nemške marke	59.22 1/2	—	59.45
4 1/2% državne srečke iz 1. 1854	250 gld.	133 gld.	25 kr.
Državne srečke iz 1. 1864	100	170	75
Ogerska zlata renta 4%	100	70	“
Ogerska papirna renta 5%	90	70	“
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50	“
Dunava reg. srečke 5%.	100 gld.	119	75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	50	“
Kreditne srečke	100 gld.	183	—
Rudolfove srečke	10	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	114	60
Trammway-društ. velj. 170 gld. a. v.	227	75	“

Notarski kandidat,

dovršivi notarski izpit s prav dobrim uspehom, išče službe. Čez dva meseca je sposoben nadomestovati. — Ponude: X. Y. Z. upravnemu „Slov. Narodu“. (630—2)

Poezije SIMONA GREGORČIČA.

II. zvezek. — Založil Josip Gorup.

Dobivajo se samo pri meni. Broširane po 1 gld., s pošto 5 kr. več; elegantno vezane po 1 gld. 60 kr., s pošto 5 kr. več. (439—33)

Naročila se najlaže izvršujejo po poštnih nakaznicah.

FRAN DEŽMAN,
knjigovez v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 6.

Priporočljivo za zasobnike in krčmarje na deželi!

Pivo v steklenicah,

eksportno pivo, ki se dolgo ohrani, in močno pivo (dvojak)

iz pivovarne bratov Koslerjev, v zabožih po 25 in 50 steklenic.

A. MAYER-jeva
zaloga v Ljubljani. (243—21)

Marijaceljske kapljice za želodec,

izvrstno uplivajoče pri vseh bolezni želodca.

Neprekosljive pri pomanjkanju slasti do jedij, slabem želodci, smrdecu sapi, napenjanju, kislem podiranju, količi, zelodcevem kataru, zgagi, ako se nareja pesek in plenje ter se nabira preveč sliza, pri zlatencici, gnjusu in bljuvanju, glavobolju (če izvira bolečina iz želodca), krči v želodci, zapiranji ali zahasanji, preobloženji želodca z jedjo ali pijačo, glistah, boleznih na vranici, na jetrih ali zlatej zili. — Cena steklenici z navodilom, kako se rabiti, 40 kr., vel. steklenici 70 kr.

Glavno zalogu ima lekar

KAROL BRADY v Kromerizi (Moravske)

Marijaceljske kapljice nosi nikako tajno sredstvo. Njih sestavine navedene so na navodu, kako rabiti, ki se pridene vsakej steklenici.

Pristne v skoro vseh lekarnah.

SVARILO! Pristne Marijaceljske kapljice se mnogokrat ponosajojo in posamejajo. — Da so pristne, mora vsaka steklenica imeti rdeči zavitek z gorejo varstveno znamko in z navodom, kako rabiti, ki se pridene vsakej steklenici, opomniti je, da mora biti navod tiskan v tiskarni H. Gusek-a v Kromerizi.

Pristne imajo: V Ljubljani: lekar Gabr. Piccoli, lekar Jos. Swoboda. — V Postojni: lekar Fr. Bacarech. — V Škofiji Loka: lekar Karol Fabiani. — V Radovljici: lekar Aleksander Roblek. — V Rudolfovem: lekar Dominik Rizzoli, lekar Bergmann. — V Kamniku: lekar J. Močnik. — V Črnomlji: lekar Jan. Blažek. (739—39)

P. n.

Z ozirom na anonco gospe Josipine Andretto z 22. dne septembra, ki se tiče razdrženja društvene tvrdke Ločniker & Andretto, usojam si, da se izogne vsakim zmotam, naznanjati častitemu interesovanemu trgovskemu svetu, da bodem vsled smrti svojega sodružnika gospoda Rajmunda Andretto

fabrikacijo salami

sedaj sam in pod svojim imenom na starem kraji v neomejenem obsegu nadaljeval.

Zahvaljujoč za zaupanje, ki ste je toliko let skazovali društveni tvrdki, prosim, da bi je tudi meni skazovali, kajti vedno se budem prizadeval, je opravičiti.

Z velespoštovanjem

Ernest Ločniker.

Preselitev podjetja

in

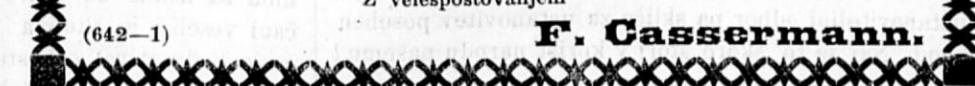
priporočilo.

Udano podpisani usoja se p. n. občinstvu uljedno naznanjati, da je preselil svojo krojaško obrt, katero je imel 8 let v Gledaliških ulicah št. 6 v Šelenburgove ulice št. 4 (Schleinerjevo hišo).

Hkrati se zahvaljuje za zaupanje, skazano mu v starem prostoru in prosi, da bi mu ga še nadalje ohranil, kajti prizadeval se bode v vsakem oziru zadoščati zahtevam p. n. kupovalcev in naročnikov z realno in solidno postrežbo in končno opozarja na zalogo došlega tu- in inozemskega blaga.

Z velespoštovanjem

F. Cassermann.

Jedini slovenski ilustrovani satirni list.

B O G A Č
izhaja po dvakrat na mesec
ter stoji (478-20)
3 gld. 20 kr. celo leto,
1 gld. 60 kr. pol leta.
Uredništvo in upravljanje v Narodni Tiskarni.

SKLADIŠČE
FILIP TÍCHO v BRNU
Zeleni trh št. 21 in Radnična ulica št. 17.

Brusko zimsko blago za obleko, izvrstne baže, 135 cm, široko, čista volna. Za celo moško obleko. Gld. 5-.	Blago za ženske oblike, najnovejše in najlegantnejše, za jesensko in zimsko sezono, 100 cm, široko. Za 1 obliko 10 metrov gld. 4-50.
Domače platno, vkupe 30 vatov. 1 kos $\frac{4}{4}$ gld. 4-50. 1 kos $\frac{5}{4}$ gld. 5-50.	Noppe - ledeni, čista volna, najnovejše za jesensko in zimsko obliko. Za 1 obliko 10 metrov gld. 3-.
Rumburško likovano statvino platno $\frac{5}{4}$ široko, zlasti za moško perilo pripravno. I kos 30 vatov gld. 6-50.	Ženske srajce iz dobrega šifona ali močnega platna, s širokimi čipkami, zadostne velikosti. 6 kom. gld. 3-75.
Rumburški oksford, (pristne barve) v najnovejših uzoreh, I k. 30 vat. la. baže gl. 6-50. I k. 30 vat. gl. 4-50.	Ostanek posobne preproge, 10-12 metrov dolg, — v vseh barvah, te la. baže gld. 3-50.
Sternberški KANEVAS 1 vatel širok, v vseh barvah, progast in krizast, gar. pristne barve. I k. 30 vat. gl. 5-50. I k. 30 vat. la. baže gl. 6-.	Zimsko žensko ogrinjalo, $\frac{9}{4}$ dolgo, čista volna, gl. 2. Double-Velour-ogrinjalo, $\frac{10}{4}$ dol., čista volna, gl. 3-25.
ŠIFON, tako dobre baže, posebno priven za moško, žensko in otročje perilo. 90 cm. širok, 1 kos 30 vatov. Ivrste gl. 4-50, Ivr. gl. 5-50. IIIvr. gl. 6-50 in 7-50.	Modni barhant v najlepših uzorcih za obliko, se smo prati, za kar se jameči, 60 cm. širok, 10 met. gld. 3-50. Valerijna flanel, najnovejše za oblike, 10 metrov gld. 3-80.
(5) Uzorci in ceniki na zahevanje zastonj in franko. Razpošilja se proti poštnemu povzetju.	

10 hektolitrov izvrstne, domače, obdačene **sliwovk**, po 50 kr. liter, (636-2)

prodaja se na drobno ali pa skupaj. Poskušanje posilja na zahtevanje P. Prijatej, župan pri Sv. Trojici pri Mokronogu (Dolenjsko).

Gg. Šolskim predstojnikom in učiteljem (223-32) priporoča

ANDREJA DRUŠKOVIČA

trgovina z železnino in orodjem na Mestnem trgu št. 10

vsa vrtnarska orodja, kakor tudi orodja za sadjarje in obdelovanje sadnih dreves, in sicer: drevesna struglja, škarje za gošenice, ročna lopatica, drevesna žaga, sadni trgač, drevesne škarje, cepilnik, cepilnik za mladiče, cepilni nož, vrtnarski nož in drevesna ščetka. Orodja so vsa na lepo popleskani leseni plošči urejena in po prav nizki ceni.

Hiša z malim vrtom,

pripravna za kacega rokodelca, je na prodaj Podgora Ljubljani, pošta Sv. Vid. — Več o tem se izve pri „Kovaču“ St. 22 Podgora. (638-2)

Marseillsko žolco,

najhitrejše, vsekako najsigurnejše in najpriprostnejše sredstvo za čiščenje in zboljšanje vina ima vedno (562-11)

A. Hartmann v Ljubljani.

Pisarna: Hotel Evropa.

Navod, kako se rabi, razpošilja se zastonj.

F. P. VIDIC & COMP.

priporočata p. n. občinstvu za salone, kavarne, gostilne, privatna stanovanja i. t. d.

lepe

lončene peči

po nizki ceni ter iz najboljšega blaga izdelane. (440-28)

Zaloga: v Slonovih ulicah št. 9.

Ne zameniti z Radgonsko.

Radenska kisla voda in kopališče.

Radenci na slov. Štajerskem ob vznožji Slovenskih goric.

Kot zdravilna voda.

Radenska kisla voda ima med vsemi evropskimi kislici največ natrena in litija. Posebna njena lastnost je, da pomaga pri vseh bolezni, koje dobi človek vsled prevelike kislote v svoji vodi, kakor pri hudici, pri kamnu v želodcu, mehurji in ledicah, ter je neprecenljivo zdravilo pri zlati žili, pri boleznih v mehurji, pri zastislenjih, kadar se napravlja kislina v želodci in žrevesu, pri vredu, katarih in živelnih boleznih.

Kot namizna voda.

Vsled obilne ogiene kislote in ogljenokislega natrona, prijetnega okusa in pijača. Pomešana s kislim vinom ali s sadnim sokom in sladkorjem je močno šumeča, žejo gaseča pijača, kojo imenujejo mineralni šampanjec.

Obvarovalno zdravilo.

Jako razširjena je in mnogo se rabi radenska kisla voda kot varstvo in zdravilo zoper davico, škratlico, mrzlico in kolero. Kopeli se prirejujejo iz zetenzate in kisle vode z raznovrstno gorkoto. Skušnja uči, da pomagajo posebno zoper: hudico, trganje po udih, ženske bolezni, pomanjkanje krv, bledico, histerijo in neplodovitost. (Cena kopeli 35 kr., cena za eno sobo 30 kr. do 1 gld. (339-25)

Ogljeno-kisli litij kot zdravilo.

Liter radenske kisle vode ima v sebi 0.06 gr. dva kratno ogljeno-kislega litija, to je množina, ki se težko prekorači pri enkratnem zavžitku. Kolike vrednosti je ta jako močan lužnik kot zdravilo, dokazujejo Garroovi poskusi, ki so se vsestranski potrdili. Položil je košček kosti in hrustancev od protinastih bolnikov v enako močne tekočina kalija, natrona in litija. Prvi dve niste skoraj nič vplivali, slednja pa tako oddočno, da so bile protinastih snov navzete kosti v kratkem prosti vse nesnuge. To ga je napotilo, da je začel poskušati z litijem pri protinastih bolnikih, kojih seavninske prevlake so postajale vedno manjše ter konečno popolnoma prenehale. Vspahi, ki so dosegli pri enacih razmerah tudi drugi zdravni.

Cenike razpošilja zastonj in franko kopališče radenske statine na Štajerskem.

V zalogi imata kislo vodo Ferdinand Plautz in Mihail Kastner v Ljubljani.

Novo!

Priporočamo vsem gospodinjam po nas novo uvedeni in po preskušenej metodi napravljeni

Tschinkel nov kavin zdrob

Novo!

v okusnih, jako praktičnih puščah.

(508-11)

kot najboljši, najkrepkejši in zaradi tega tudi najcenejši dodatek k bobastej kavi.

Dobiva se v vsakej specerijskej prodajalnici.

Novo! SCHÖNFELD. LOBOSITZ.

Avg. Tschinkel-a sinovi,

DUNAJ. LJUBLJANA.

Najstarejša tvrdka za kavine eurogate cele države.

Novo!